

שם הקורסים	משפט חוקתי		
מס' הקורס	99-204-01		
שם המרצה	ד"ר איתי בר-סימן טוב		
שנה, סמסטר, מועד	תשפ"ב	סמסטר ב'	מועד ב'
משך הבחינה	שעתיים		
מגבלת מילים	נא לשים לב למגבלת המילים. אין לחרוג ממגבלת המילים.		
חומר עזר; מותר / אסור / נספחים	המבחן בחומר פתוח. מותר להשתמש בכל חומר עזר שהודפס מראש וכן מותר להשתמש בדפי טיוטה. למען הסר ספק, אין להשתמש בחומרים שלא הוכנו והודפסו על ידך מראש.		
הנחיות נוספות	את המבחן יש לפתור לבד ובאופן עצמאי לחלוטין. אין ליצור קשר עם אחרים/ות בזמן המבחן. אנא קראו את השאלות וחשבו עליהן לפני שאתם/ן מתחילים/ות לכתוב את התשובה. הקפידו להפריד עיקר מטפל ולכתוב לעניין. נא לנמק את התשובות, תוך הסתמכות על חומרי הקריאה והטיעונים שנלמדו בשיעור.		

שאלה 1: 100% (עד 2,000 מילים)

הניחו שהכנסת חוקקה את חוק אבעבועות הקוף, התשפ"ב-2022, המורה:

חובת חיסון

1 כל אדם השוהה בישראל למשך כל שהות שהיא, חייב להיות מחוסן מפני אבעבועות הקוף. המפר הוראה זו, דינו עד 7 שנות מאסר.

חובת ענידת תליון בריאות

2 כל אדם השוהה בישראל למשך כל שהות שהיא, חייב לרכוש ולענוד בכל עת תליון בריאות. המפר הוראה זו, דינו קנס של 2,000 ₪. בחוק זה: "תליון בריאות": תליון בצורת קוף שיעוצב על ידי האמן בנצי מילנו, ויימכר לציבור במחיר של 100 ₪ לאדם.

בדברי ההסבר להצעת החוק נאמר שמטרתו של חוק זה היא להבטיח את בריאות הציבור מפני מחלה קשה ומסוכנת ביותר, הגורמת לבני אדם להיפך לקופים רצחניים. עוד הוסבר כי כדי להתמודד עם סכנה בריאותית כה חמורה אין די בשיטות קונבנציונליות כמו חיסונים, אלא יש צורך גם בכוחה של הפסיכולוגיה החיובית, שלפיה אם כולם יראו את דמות הקוף החמוד בתליון הם יחשבו מחשבות חיוביות ולא יהפכו לקופים רצחניים.

לפי דיווחים שדלפו בתקשורת, הצעת החוק ודברי ההסבר שלה נכתבו למרות התנגדות נחרצת של כל גורמי המקצוע במשרד הבריאות. נטען כי ראשת שירותי בריאות הציבור הבהירה לשרת הבריאות כי מדובר במחלה קלה ביותר הדומה לאבעבועות רוח, אשר גורמת לכל היותר לחום, כאבי ראש, כאבי שרירים, עייפות ופריחה, ולרוב חולפת מעצמה ללא טיפול. עמדת משרד הבריאות הייתה כי אין שום צורך לחסן את הציבור כנגדה. כמו כן, הבהירו מומחי משרד הבריאות כי אין כל בסיס מדעי או רפואי להנחה שתליון יכול לשמור על הבריאות. שמועות נוספות טענו כי שרת הבריאות, טוני מילנו, מעוניינת בחוק כדי להבטיח פרנסה לבנה, האומן הכושל בנצי מילנו. שרת הבריאות דחתה בתוקף את הטענות והדגישה שקראה על המחלה בהרבה אתרי אינטרנט, שמאששים את הקביעות בדברי ההסבר לחוק, ושהיא עושה הכל אך ורק למען בריאות הציבור.

כשהגיעה הצעת החוק לדיון בוועדת הבריאות בכנסת, אסרה שרת הבריאות על גורמי המקצוע ממשרדה להופיע בוועדה או לבקר בפומבי את הצעת החוק. יו"ר ועדת הבריאות, חה"כ סלעית עידן, דחתה גם בקשה של איגוד רופאי בריאות הציבור להופיע בפני הוועדה ולתמוך בטענות גורמי המקצוע במשרד הבריאות כנגד החוק. כן דחתה יו"ר הוועדה בקשות לדבר בפני הוועדה מאת גורמי דת, שטענו שענידת פסל מנוגדת לדתם, וכן בקשות מאת איגוד מבקרי האמנות שטענו שהתליון כל כך מכוער שהוא מכאיב לעין ומהווה עלבון לחוש האסתטיקה. בעת הדיון חברי כנסת מהאופוזיציה ביקשו לשאול שאלות ולשמע את עמדת כלל הגורמים – הן גורמי מקצוע והן מומחי אקדמיה ומגזר שלישי. אולם יו"ר הוועדה סירבה לכך. היא הסבירה כי "מה שחשוב לי זה שחברי הכנסת, שהם מייצגי העם, יבינו מה כתוב בהצעת החוק. אצלנו לא ידברו אף פקיד או אקדמאי מתנשא. רק נבחרי הציבור צריכים לקבוע. חוץ מזה, כולנו אוהבים את שרת הבריאות וסומכים עליה". יו"ר הוועדה וידאה שחברי הכנסת קראו את נוסח הצעת החוק ואת דברי ההסבר שלה והבינו את הכתוב, ומיד לאחר מכן, ללא דיון נוסף, היא עברה להצבעה על שני סעיפי החוק, שזכו לרוב של חברי הוועדה. הצעת החוק עברה ברוב גם בשלוש הקריאות במליאה.

למחרת קבלתו של החוק בקריאה שלישית ועוד לפני כניסתו לתוקף, עתרה לבג"ץ עמותת "רבנים ואמנים למען ישראל שפויה" כנגד החוק. דונו בכל הטענות הרלוונטיות שיוכלו להעלות שני הצדדים.

סמכותו של ביה"מ לדרוש בעתירה כבג"ץ מעוגנת בס' 15(ג) לחו"י השפיטה וס' 15(ד) הוא הרחבה.

במקרה דנן, עמותת "רבנים ואמנים למען ישראל שפויה" (להלן: "העמותה") הגישה עתירה בעניין חוק אבטחה הקופ. טרם בחינת העתירה לגופו של עניין אבחן האם היא עומדת בעילות הסוף - כלי למניעת הצפת בתי המשפט ומנגנון לריסון אקטיביזם שיפוטי.

זכויות מידה - מי יכול להביא את העתירה מול ביהמ"ש. לי הגישה המסורתית העותר צריך להראות שיש לו אינטרס אישי, ממשלתי או ציבורי. המדינה תטען כי עותרים הינם גוף ולא אדם פרטי ולכן, אין להם אינטרס אישי וישיר בנוסף לציבור. פרוקציה בבג"ץ לירן, כל עוד יש נפגע חשר הוא זה שיעתור והעותר הציבורי ידחה, יש לאפשר לאדם אשר באמת נפגע מהחוק לעתור ולא לגוף זה. מנגד, העמותה תטען כי הינה בעלת אינטרס אישי ממשלתי וישיר מאחר והחוק פוגע מצד אחד ברבנים אשר ענדת פסלים מנוגדת לאמונתם ומן הצד האחר, פוגע באומנים. לחלופין, העמותה תטען כי מדובר בפגיעה בזכויות אדם וכי לפי שמגר באלוני, ניתנת זכות עמידה גם למי שאין לו אינטרס אישי כל עוד הנושא בעל אופי ציבורי מהותי הנוגע ישירות לשלטון החוק. יצרה מזאת, גם לי דעת המיעוט של השופט אלון, יש להכיר בזכות העמידה שלהם.

+7
(1)

שפיטות - האם ראוי שביהמ"ש יכריע בנושא? בבג"ץ רסלר ברק יצר הבחנה בין שפיטות מוסדית לשפיטות נורמטיביות. העמותה תטען כי לפי ברק הכל שפיט נורמטיבי מכוון למשפט יש אמות מידה לבחינת כל עניין. על כך חולשת עילת הסבירות, ניתן לבחון על כל דבר האם עומד במבחן הסבירות. מנגד, המדינה תטען כי לפי אלון בז'רז'ובסקי אין למשפט כלים משפטיים להעריך סבירות של החלטות במבוק הריב המרכזי שלהן הוא פוליטי ומדיני. מאחר ומדובר על החלטה גורפת לכל אדם אשר נמצא במדינה, והדבר נוגע לבריאות כלל הציבור, אין לביהמ"ש כלים לשפוט זאת. בנוסף, המדינה תטען כי גם מבחינת השפיטות המוסדית לפי דעת אלון יש לתת מקום יותר לביקורת עצמה במערכת הפוליטית ולא לערב תמיד את ביהמ"ש. מנגד, העמותה תטען כי לפי תפסית ברק (רסלר וז'רז'ובסקי) ביהמ"ש הוא המומחה לניתוח שאלות קשות וכן להכרעה במאבקי סמכויות, לאור המצב בו עובדי משרד הבריאות התנגדו נחרצות להצעת החוק, יש לערב את ביהמ"ש על מנת שידון בעניין הסמכות והן בעניין הסבירות.

+9
(1)

בשלות - מה המועד הראוי להכרעה שיפוטית בעניין? המטרה היא למנוע מצב בו ביהמ"ש מכריע בעניין שתוצאותיו אינן ברורות מספיק. המדינה תטען כי החוק אינו בשל כי הוא לא יושם עדיין ואף לא נכנס לתוקף (נאור בבוגרי התיכון) יש לתקוף את החוק רק כאשר אדם נפגע ממנו בפועל, עד אז הפגיעה היא עתידית וספקולטיבית (ריבלין בשוק ההון). מנגד, העמותה תטען כי כאשר ישנה פגיעה עקרונית בליבת הדמוקרטיה ובזכויות הפרט ניתן להכריז על חוק כבשל (המרכז האקדמי). מדובר על אשר פוגע בזכויות הפרט באופן משמעותי ובנוסף, פוגע ישירות בדת עקב כפייה לעבוד פסל. בנוסף, המבחן הדו שלבי של גרוניס בסבח מאמש את טענתנו - השאלה היא משפטית באופיה ואין צורך בתשתית עובדתית על מנת להכריע ואף עוצמת הפגיעה החמורה כל כך וטיבה מציד את הדיון בה. מדובר בעובדות בלתי הפיכות אם הדיון יידחה ואכן קיים אינטרס ציבורי ממשלתי לדיון בה, הן מבחינת זכויות האדם והן מבחינת השחיתות השלטונית. מנגד, המדינה תטען לדעת המיעוט של ברק, בסבח, העתירה תידחה בשל אי בשלות כאשר לא מוצה הדין בפני הרשויות, העמודה תחילה למשרד הבריאות לבירור ואף אין מספיק נתונים קונקרטיים, החוק עוד לא נכנס לתוקף. כתגובה לכך, תטען העמודה לחריג של ג'ובראן בו אם אין הליך חלופי יעיל ועוצמת הפגיעה חמורה יש להכריז על החוק כבשל. לחלופין, עמותה תטען לבשלות חלקית לפי גישת הביניים של הנדל בסבח - יש לבחון האם חלק מהיבטי העתירה בשלים ולדון בהם. העמותה תטען כי ס' 2 המחייב חיסון לכל אדם הינו לא חוקתי בעליל, מדובר בחלק משפטי בלבד ואכן ניתן לפצל חלק זה מבלי למוטט את כל החוק, השאלה היא אכן מהותית מספיק על מנת לדון בה והפיצול יצמיח תועלת לציבור ויחסוך נזק עתידי רב, מאזן הנוחות מחייב דיון בחלק זה לכל הפחות.

+3
(1)

מבחינת אי מיצוי הליכים - מאחר שמדובר בחוקתיות החוק ולא בפרשנותו ויישמו, הן לפי השופט חיות. יצ' תנועה לאיכות השלטון והן לפי השופט מלצר באיכות השלטון, אין להפעיל דרישה למיצוי הליכים ויש לדון בעתירה.

+25
(1)

ביקורת שיפוטית על הליך החקיקה - לביהמ"ש סמכות לביקורת שיפוטית על הליך חקיקה מכוח ס' 15 לחו"י השפיטה ואף בפס"ד נמרודי הוכרה סמכות זו. לפי פס"ד מגדלי העופות ביהמ"ש יתערב כאשר קיים פגם היורד לשורש ההליך. המדינה תטען כי לפי המבחנים של בייניש לא חל פגם: הערכת הרוב, שוויון פורמלי פומביות, השתתפות - לכל ח"כ הייתה זכות להתשתף. מנגד, העמותה תטען כי עקרון לא התקיים עקרון ההשתתפות באמת אלא רק באופן פורמלי, לפי סולברג בקוונטינסקי יש לתת לחברי הכנסת הזדמנות לגבש דעה. במקרה דנן, לא ניתנה הזדמנות מאחר ושרת התרבות אסרה על חברי האופוזיציה לשאול שאלות, אסרה עליהם לשמוע את דעותיהם של גורמים נוספים על אף שביקשו ואף אסרה על גורמים משרד הבריאות להגיע ולהביע התנגדות פומבית. לכן, לא ניתנה כל הזדמנות לגיבוש דעה. בנוסף, לא התקיימו מינמלי (קריטריון 2 של סולברג), הדרישה של שרת הבריאות הייתה שהם רק יקראו ויבינו את הנוסח וישירות לאחר מכן ללא כל דיון, נערכה הצבעה. אף לא היה דיון נוסף בין הקריאה הראשונה לשנייה והשלישית, דבר אחר חורג מהמקובל בייחוד לאור רגישות החוק. לפי רשימת השיקולים של סולברג: משך הדיון היה קצר ולא הייתה כל הלימה בין מידתיות הדיון לבין השלכותיו הקשות. הדיון לא באמת נערך בוועדה אלא רק במובן הפורמלי ולכן, לא השפיע כלל על ניסוח החוק, לא צורפו כל נתונים עובדיים על המחלה ואף לא הייתה נציגות של גורמי המקצוע במשרד הבריאות (דבר אשר הכרחי כשמדובר בחובת חיסון), פרק הזמן שבו עבר החוק היה מהיר באופן קיצוני. מנגד, המדינה תטען כי זה סותר את הלכת מגדלי העופות, כפי שטען מזוז בקוונטינסקי, ביהמ"ש מצטייר כאקטיביסטי. העמותה תטען כי על אף שביהמ"ש לא נוטה להתשמש בהרחבה של ביקורת שיפוטית זאת, המקרה נופל תחת עותן נסיבות חריגות כמו בקוונטינסקי ולכן, יש לבטל את החוק. בנוסף, עקב השקר החמור של שרת הבריאות, יש לבטל את החוק.

במידה והחוק לא יבוטל עקב פגם בהליך החקיקה:

האם מדובר על שינוי או פגיעה? פס"ד בנק המזרחי מבחין בין שינוי לפגיעה. יש לבחון האם החוק משנה את הנורמה החוקתית עד לרמה שמחיל הסדר חדש או שמדובר בפגיעה בחוק יסודי. ניתן לאבחן כי קיימת פגיעה דומיננטית בחוק יסודי כבוד האדם וחירותו. מאחר והחוק אינו חוק יסודי ניתן לומר כי אינו בא לבטל את כבוד האדם אלא לפגוע בו. מאחר והחוק נחקק אחרי 92 לא חל עליו סעיף שמירת דיני (ס' 10 לחו"י כבוד האדם).

מהי הזכות שנפגעת והאם מעוגנת בחוק יסודי? העמותה תטען כי החוק פוגע בזכויות אלו:

הזכות לחירות - מנויה, מעוגנת ב' 5 לחו"י כבוד האדם, מדובר בזכות שלילית, על המדינה להמניע להפריע לי לפעול בכבן חורין.

הזכות לחיים ושלמות הגוף - זכות מנויה, ס' 2 (זכות שלילית) ובס' 4 (זכות חיובית) לחו"י כבוד האדם.

הזכות לכבוד - מנויה, ס' 2 חו"י כבוד האדם, זכות שלילית.

חופש הדת וחופש מדת - נגזרת ממגילת העצמאות.

הזכות לקניין - מנויה, ס' 3 חו"י כבוד האדם.

בנוסף החוק פוגע בזכויות בלתי מנויות: הזכות לשוויון, חופש הביטוי והזכות לאוטונומיה.

קיימות 3 גישות לזכויות הנגזרות מכבוד האדם: הגישה המצמצמת של דורנר באליס מילר - הזכות נגזרת מכבוד האדם וחירות רק כאשר הפגיעה מגיעה לכדי ביזוי והשפלה. ככל הנראה פחות חל בעניינינו אולם ניתן לומר כי העובדה שהחוק חוקק על מנת לפרנס את בנה של שרת הבריאות הינו מבזה ומשפיל. גישת ביניים ברק בפרשת חוק טל - הזכות תגזר בכבוד האדם רק כאשר קשורה בקשר ענייני והדור לכבוד האדם, בגרעיניו ובשוליו, בפס"ד זה ברק מכיר בזכות לאוטונומיה כזכות המהווה מרכיב בכבוד האדם. הזכות לשוויון והן חופש הביטוי קשורות בקשר ענייני והדוק לכבוד האדם והוכרו בפסיקה. באדוארדו ברק קבע כי יש חובה להגן על חופש הביטוי ולאפשר אותו.

מה היקף הזכות והאם החוק פוגע בזכות?

החוק פוגע בזכויות אלו לא רק כלפי אזרחי המדינה אלא כלפי כל אדם. לפי ברק בעדאלה יש לפרש את היקף הזכות באופן רחב והאיזונים יעשו בשלב פסקת ההגבלה, לעומת זאת, חשין טוען כי יש להפעיל גישה מצמצמת יותר בשלב זה ואף גרוניס בשטנגר טוען כי הרחבת הזכויות בשלב זה עלול ליצור הצפת בתי המשפט, זילות של הזכויות והתפרופפות ההגנה מפגיעה.

ס' 1 פוגע בזכות לחיים ושלמות הגוף - היקפה הינו רחב מאחר והינה זכות מנויה, חיסונים לרוב מלווים בתופעות לוואי אשר עלולה להזיק ולפגוע בחיי אדם.

הזכות לחירות - בשטנגר השופט גרוניס מתייחס לזכות לחירות כזכות מרכזית. החוק פוגע בחירות האדם להחליט מה לעשות עם גופו, מה לעבוד ומה לרכוש.

הזכות לכבוד - זכות זו זוכה להגנה רחבה ביותר מאחר והינה זכות מנויה וממנה נגזרות זכויות רבות. החוק פוגע בזכות לכבוד כך שרואה את האדם כחפץ אשר אין לו דעות משלו ויש לכפות עליו לשים שרשרת עליו ולבצע חיסונים בנוסף, האדם הוא אמצעי למען פרנסת בנה של שרת הבריאות. מנגד, המדינה תטען כי חיי האדם הם המטרה ולא אמצעי.

חופש הדת וחופש מדת - ס' 2 כופה על האדם לשים פסלים על עצמו, דבר אשר תואם את הנצרות ולכן כופה עליה דת. (טענה יותר חלשה כי הוא יותר פוגע בדת)

הזכות לקניין - ס' 2 פוגע בקניינם של האומנים אשר מעצבים שרשראות, המדינה כופה על האדם לרכוש שרשרת ספציפית ולכן מורידה את הערך של כל שאר השרשראות עם סמלים של קופים עליהם. המדינה עוצרת תחרות ומונעת מהאזרחים לעשות שימוש בשרשראות קוף אחרות של אנשים (בג"ץ מפיצי הסיגריות). בנוסף, לא ניתן לשנות את יעודם כי המטרה היא לענוד את השרשרת. מנגד, המדינה תטען כי לא מדובר על שלילה מוחלטת, אנשים עדיין יכולים ללכת עם שרשראות אחרות של קופים, אין איסור על זה. בנוסף, הנטל הוא על העותרים להוכיח את ירידת הערך וכי אין כל שימוש חלופי (מפיצי הסיגריות).

הזכות לשוויון - ס' 2 פוגע בשוויון של האומנים שמכינים שרשראות קופים, החוק פוגע בשוויון המ [redacted] ללא כל שוני רלוונטי המבחין בין האומנים. החוק מסלה את שאר האומנים וקובע העדפה ופרנסה אומן אחר.

הזכות לאוטונומיה - מהווה מרכיב בזכות האדם לכבוד, הינה ההכרה כי האדם הוא יצור חופשי לבטא את שאיפותיו, לעצב את חויו ואת גורחו לגבי כל ההיבטים במרכזיים בחייו (חוק טל + דעקה). העמותה תטען כי החוק פוגע פגיעה חמורה בכך שכופה על האדם לבצע חיסונים ללא יכולת בחירה, בנוסף, כופה עליו לענוד שרשרת ואף לרכוש אותה ב100 ש"ח אצל אופן ספציפי. מתקיימת פה פגיעה חמורה באוטונומיה.

+17
(1) הזכות לחופש הביטוי - ריבלין בפלוני אומר כי חופש הביטוי חובק הכל, בסנש נכלל גם דברים שקריים. המדינה פוגעת בחוש הביטוי בכך שכופה על האדם לפעול בדרך מסוימת מבלי להביע התנגדות שכן אם יבחר שלא יענש. חופש הביטוי של עובדי משרד הבריאות והן של האומנים והרבנים נפגע חמורות גם עקב האיסור שהטילה עליהם שרת הבריאות לדבר או להגיע לוועדה.

לאחר שהוכחה פגיעה, אעבור לבחון את חוקציות הפגיעה באמצעות פסקת ההגבלה (ס' 4 כבוד האדם) וגם באמעות פסקת ההגבלה השיפוטית (גוטמן).

בחוק - החוק עומד בדרישה הפורמלית - עבר 3 קריאות ובדרישה המהותית (דיון בביקורת הליך חקיקה) (בייניש במפקד הלוואמי).

(1)

+5
(1) הולם את ערכיה של מדינת ישראל- השופט לוי בגלאון הגדיר מדינה יהדית הכוללת ביטוי ציונות, תרבות ומסורת. העמותה תטען כי החוק פוגע באופן חמור בהיבט היהודי של המדינה, עצם הכפייה ענוד פסלים מנוגת לחלוטין לדת ולכן אינו עומד בדרישה. מנגד, המדינה תטען כי הכונה להיבט הלאומי. בכל הוגע להיבט הדמוקרטי - העמותה תטען כי החוק לא [redacted] במובן המהותי (לוי בגלאון), החוק פוגע ב קיום הזכויות של האדם וכופה באופן חמור עליו פעולות שאינן רצויות. מנגד, ה [redacted] תטען כי החוק הולם את ערכיה הדמוקרטיים מאחר והמטרה הינה בריאות הציבור.

תכלית ראויה - המדינה תטען כי התכלית הינה שמירה על בריאות הציבור כולו, גם מלהפוך לקופים וגם מלרצוח אנשים אחרים. התכלית נועדה להגשים מטרה ציבורית וחברתית (בגץ אדם). תכלית נוספת בס' 2 הינה פסיכולוגיה חיובית שתוביל אנשים לא להפוך לקופים. מנגד, העמותה תטען כי התכלית בס' 2 אינה ראויה כי אין להפעיל פסיכולוגיה חיובית על אנשים באמצעות חפצים. מנגד, המדינה תטען לכלית הדומיננטית, שמירה על בריאות הציבור (סלוראד). העמותה תטען כי התכלית הסמויה היא פרנסת בנה של שרת הבריאות, תכלית אשר יש לגנות אותה בכל תוקף כי מונעת מאינטרסים אישיים לחלוטין (1)

מידתיות- מבחן הקשר הרציונלי: המדינה תטען כי יש התראה בין המטרה לאמצעי (עדאלה ברק), יש להפעיל את מבחן השכל הישר, מנגד, העמותה תטען כי יש לבחון את הנתונים העובדתיים ולבדוק האם החיסון יעיל בכלל והאם שרשרת תיצור מחשבות חיוביות (אדם). (1)

מבחן האמצעי שפגיעתו פחותה - יש לעבור לבדיקה אינדיבידואלית אשר מי שזקוק לחיסון ישתמש בו, יש להפחית את העונש הלא מידתי 7 שנים! ויש לאפשר קניית שרשרת של כל אדם מבלי לקבל קנס. (ארבל באדם). מנגד, המדינה תטען כי אמצעי זה לא מגשים את התכלית במלואה. (1)

מבחן המידתיות במובן הצר - הזכויות שנפגעו יסודיות וחזקות ביותר, מדובר בכפייה עקב שחיתות שלטונית שאינה קשורה לתכלית (עדאלה חסן). לחלופין, יש להחיל פה את מבחן היחס בין התועלת השולית לעלות השולית (בית סוריק) ולהפחית את העונשים על מנת שתינתן זכות בחירה. המדינה תטען כי בריאות הציבור מחייבת הגנה בסדר ג נגמר לי המקום ולצערי אין זמן, (1)

98
(1)
יפה מאוד